

Ik noteer een paar delen uit de eindeloze reeks indrukken en realisaties die zo'n reis met zich meebrengt.

Eilid, Triple Goddess, Mars labyrint, Draak, Roos, Marko Pogacnik, Elisa Namaste, (zelf)verraad, wolven, juk, stokdrager, Atlantis & Lemurie, kraai/vlaamse gaai, Pascal, minocho

Deze reis was een langgekoesterde wens.

Tijdens mijn laatste spirituele reis belandde ik in een kortdurende psychose/manie, die me van het bewustzijnspad af bracht.

Tijd vinden om mijn eigen stroom weer op te pakken was lastig, na de psychose, het verlies van vader, een huis bouwen, moeder zijn in een gezin en actief in meerdere eigen ondernemingen.

Een vervolg reis, liefst samen met vriend Ton, die de psychose met mij meebeleeftde, stond lang op het verlanglijstje.

In de aanloop naar deze reis kwam ik, vlak na de psychose en later weer vanwege mijn wens om het Christusbewustzijn te gaan hervinden, op het pad van Noor.

Het is fijn om je een vertrouwde metgezel te vinden als je weer 'op pad gaat'.

Tijdens de leergang Scheppend Bewustzijn kwam het gesprek op de piramides van Bosnië, wat resoneerde.

Toen Noor aankondigde hier een reis naartoe te organiseren, wist ik dat ik daarbij wilde zijn.

2018 is een jaar van overgang, van 50 worden, van de balans opmaken, van nieuwe wensen formuleren 'voor de tweede helft'.

Wat mag er uiteindelijk niet ontbreken in mijn leven?

Bosnië toont zich als een land van uitersten: betoverende schoonheid (het wuivende weiland op de piramide van de liefde) naast tenenkrommende lelijkheid (sombere flatgebouwen die een mensonwaardige leefomgeving vormen).

Ik heb uitgekeken naar de natuurlijke schoonheid van dit land, die heb ik thuis al gevoeld denk ik.

De lelijkheid die er ook was, was een akelige schok.

Ik haat de dualiteit. Waarom kan niet gewoon alles alleen maar mooi zijn, schoon zijn?

Als ik weer thuiskom, merk ik dat er meer ruimte is voor lelijkheid, voor het imperfecte. Het heeft meer bestaansrecht gekregen.

En er komt lelijkheid in mijn leven, uit mijzelf nog wel.

Hoe kan ik daarmee omgaan, met de schaduwkant?

Als ik die niet omarm, kan de middenpositie nooit gevonden worden denk ik.

Ik leef in een soort een nieuwe realiteit, als vanouds maar met een gouden randje.

In de dimensie van je huisje-boompje-beestje-leven, wetend dat er een stap te maken is naar een ruimer gezichtsveld.

Hoe beweeg ik van onbewust bekwaam naar bewust bekwaam?

We hebben als groep bijgedragen aan ceremonies, verdriet verlicht, enoooooorm bijgetankt, contact gemaakt met ons verre verleden en andere dimensies, nieuwe vrienden gevonden.

Een warme verrassing aan het einde van de reis: voor iedereen een woord van dank en waardering van Noor.

Noor schetst je een rake typering en erbij behorend archetype/totemdier/etc.

Daardoor heb ik meer vertrouwen gevonden in mijn eigen-wijsheid, begrip voor en van 'hoe het bij/door mij werkt'.

Ik realiseer me dat ik van elke Bosnische krachtplek een stukje energie mee naar huis genomen heb, in de vorm van een daar gevonden steen, tak, geur.

Ik hoop dat Bosnië nog lang mag natrillen in mijn leven.

Frederike